

73

6/2023

**v
(D)OSVĚTA**

OBSAH

- 02 Obsah
- 03 Editorial
- 04 Rozhovor s učitelem
- 06 Ještě tam budem
- 07 Vesmírné okénko
- 08 Rozhovor - Brian
- 11 Tipy na výlety
- 12 Recenze knih - Co čteme?
- 14 Plakát od Niky
- 16 Rozhovor s Ádou Sokolovou
- 19 Maturity !!!
- 22 Herní rubrika
- 23 Květinový kvíz
- 26 Reminiscence nad
Erasmem v Gruzii
- 28 Učitelská anketa
- 30 Koutek poezie+

Časopis GYM vydává Sdružení rodičů při Gymnáziu v Třeboni. www.casopisgym.cz

Šéfredaktorka: Justina Fríd

Šéfilustrátorka: Nikola Jůzková

Titulka: Nikola Jůzková

Redaktoři: Justina Fríd (Jusifr), Jan B. Chytil (Jiří Písek), Štěpánka Krynická (Štěpi), Markéta Kabelová (Makk), Edit Dušáková (edi), František Kindl (cham), Adina Příbylová (upjaden), František Pfeifer (Fande), Karolína Kamišová (KariK), Nella Doležalová, Magdaléna Mejdrechová, Nikola Jůzková (Nik), Vojtěch Kahoun (Vok)

Korektury: Edit Dušáková, Justina

Fríd, Nikola Jůzková

Ilustrace: Nikola Jůzková, Anna Navrátilová (ann), Karolína Kamišová (KariK), Jan Janíček, Rosalie Kocmichová, Veronika Huličková (cookie), Veronika Čábelová, (Alice pastel lova), Valentýna Tlačilová (Týnka), Adéla Nováková

Grafika: Jan Janíček

In loving memory: Martin Rosocha (-ros-), Jana Kučerová (Jak), Kateřina Kněžínková (Knek), Adéla Sokolová (drak), Jakub Hloušek (Jh), Jan Kasal

RECENZE

Knihy z válečného období. Někteří je vyhledávají, a jiní se jim raději vyhýbají. Ukažme si tedy, jaká to je četba, co si z ní vzít a jak se k ní postavit.

06

ROZHOVOR

Naše škola se již dlouhou dobu podílí na adopci na dálku. Jeden z „našich“ studentů, Brian Ouma, nám poskytl rozhovor a řekl spoustu o svém životě a škole. Vše a mnohem více se dozvíte ve zdejším článku

09

EDITORIAL

Vážení čtenáři,

s radostí vás zdravíme v tomto posledním vydání našeho časopisu tohoto studijního roku. Konec školního roku je právě před námi a s ním přichází slibná a zasloužená oba odpočinku, kterou jsme si všichni zasloužili po intenzivním roce plném studia a úsilí.

Je to doba, kdy s radostí zavíráme učebnice a otevíráme brány do světa volného času, kdy si můžeme dopřát odpočinek a obnovit své síly. Konec školního roku je zároveň i čas bilancování a oslavování našich úspěchů a pokroků. Je to příležitost poděkovat všem učitelům za jejich trpělivost a vedení, které nám umožnily růst a rozvíjet se.

V tomto vydání se zaměříme na důležitost odpočinku a relaxace po náročném školním roce. Přineseme vám inspirativní příběhy a tipy na to, jak si skutečně užít volný čas a vytěžit maximum z volného času.

Konec školního roku nám dává příležitost reflektovat a plánovat pro budoucnost. Během prázdnin můžeme věnovat čas svým koníčkům, objevovat nové zájmy a připravovat se na příští rok s novou energií a novými cíli.

Doufáme, že si užijete čtení tohoto čísla našeho časopisu a že vám naše články a příběhy pomohou najít rovnováhu mezi odpočinkem a zábavou. Přejeme vám nezapomenutelné prázdniny plné radosti, relaxace a nových objevů.

Těšíme se na další školní rok s vámi a přejeme vám krásný konec školy a skvělý odpočinek!

S úctou,

Šéfredaktorka, Justina Fríd.

-Jusifr-

Paní učitelka Bártová bude maminkou!

Rozhovor s loučícím se vyučujícím

Po škole se šušká, že paní učitelka Michaela Bártová (MAT, IKT) odchází na mateřskou dovolenou. Tak jsme ji na chodbě trochu vyzpovídali.

Nuže tedy, jak se to stalo?

No to je přece úplně jednoduchý!

Jaké máte plány na to vaše „volno“?

Já si myslím, že mé plány jsou hlavně přežít, ale nedokážu si to představit, dítě jsem ještě neměla, tak moc nevím.

Jak zatím těhotenství prožíváte?

Já se vlastně cítím asi pořád stejně. Nevím, že by mi bylo špatně nebo že by se něco extra dělo, cítím se pořád stejně.

Jak jste oznámila rodině, že čekáte miminko?

Dávali jsme jim fotku s ultrazvukem.

Nakupovala jste už něco pro miminko?

Nějaký oblečení mám, ale moc jsem toho nekupovala.

Na co se třeba těšíte, až se malé narodí?

Nejvíc se těším na Vánoce, protože je mám hodně ráda a přijde mi, že jsou s dítětem takové hezčí.

Jak se připravujete na porod? Čtete nějaké knížky o dětech, sledujete IG profily...?

Přiznám se, že moc ne, teď jediná příprava je pro mě předporodní kurz, jinak moc tyhle články nečtu.

Co si myslíte o alternativních způsobech porodů i samotné výchovy?

Já jsem spíše zastáncem těch běžných věcí, ne těch alternativních forem. Ale ne všechno mi přijde úplně špatný, jen si nemyslím, že bych šla vyloženě takto alternativní cestou.

Stanovila jste si, jaký budete rodič?

Tak asi každý má nějaký představy, každý ví, co by dělat chtěl a nechtěl, ale ta realita je ve finále úplně jiná. Ale určitě bych nechtěla být

ten přísnější rodič, co ty děti vychovává direktivně, ale spíš mít kamarádštější vztah.

Budete vést dítě k informatice?

Ne tak já si myslím, že v dnešní době se k informatice vedou samy, možná aniž by o tom věděly. Děti se pomalu rodí s tou technologií, tak si myslím, že je to nevyhnutelný.

Jaký máte názor na to, že mají děti telefony (a jinou elektroniku) do raného věku?

Mně přijde, že by ty děti měly nejdřív umět číst a potom mohou mít mobily. Mně úplně děsí to, že ty malinký děti, který pomalu neumí ještě ani chodit, tak už umí listovat v telefonu. Tak to bych nechtěla.

Máte v plánu nějaké rozloučení se školou?

Myslím si, že takový běžný

jako každý školní rok, žádný velký loučení v plánu nemám. Neodcházím na pořád, zase se budu vracet.

Co si myslíte, že se ve škole změní nebo co byste si přála, aby se změnilo, až se vrátíte?

Určitě se změní to, že někteří

studenti už tady nebudou, budou tady zase noví. Ale asi nemůžu říct, že bych si přála nějakou změnu.

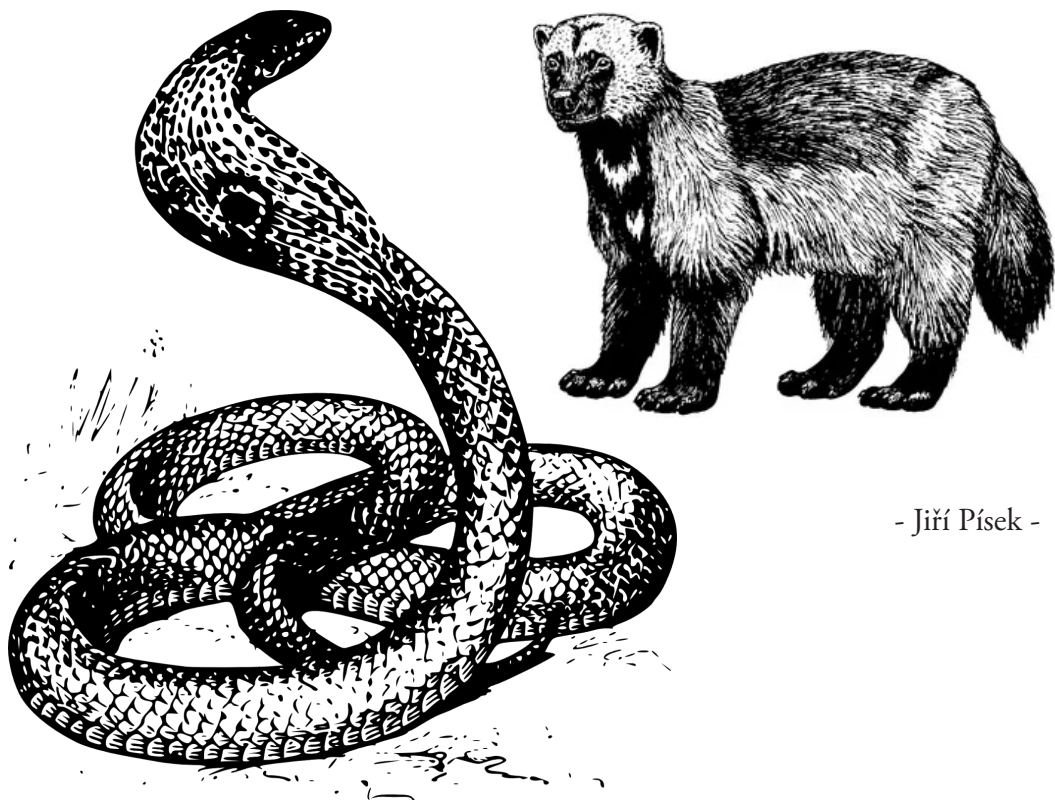
Chtěla byste na závěr něco vzkázat studentům?

Určitě, aby si užili léto a dařilo se jim v budoucím životě :).

JEŠTĚ TAM BUDEM – Neptal se.

Z pozice cizince neznalého české mluvy by po pohledu na toto zvláštní uspořádání slov ve velice záhadném celku nedávajícím na první pohled víceméně žádný smysl mohla ve hlavě „vyskočit“ otázka „Kdo?“ nebo „Kdy?“ Moderní generace je na tyto otázky zvyklá nereagovat nebo naopak reagovat přehnanou agresí vyvolanou podmíněným reflexem vytvořeným v posledních pár měsících. Je to z důvodu toxicity obzvláště mladšího dorostu a starších dětí na platformě jménem TikTok, nicméně nejen TikTok, ale i veškerá ostatní média a sociální sítě. Jak řekla pí Holubová ve filmu Pelíšky „Rozmohl se nám tady takový nešvar.“ Děti začaly používat otázku „Kdo?“ popř. „Kdy?“ ve smyslu „Kdo se ptal?“ či „Kdy jsem se ptal/-a?“ Zklamání, smutek, vztek a agrese, rozpad dobrého vztahu. Až k tomuto vyeskaluje většina „Kdo se ptal?“ konfliktů. Není moudré si zahrávat s ohněm. Není moudré dráždit hada bosou nohou. Není moudré začínat válku, kterou nelze vyhrát. Stejně tak jako není moudré vylézat z poza pece v dubnu tak chladném, že i sibiřský rosomák stulil by se do klubička a v teple svého pelíšku snažil by se přežít krutou zimu.

- Jiří Písek -

Vesmírné Okénko: Měsíc

Myslím, že asi není člověka, který by neznal náš jediný satelit viditelný celoročně na denní i noční obloze. Měsíc je pátou největší družicí ve sluneční soustavě a na jeho povrch se podívalo už dvánáct lidí, je to tedy jediný vesmírný objekt krom Země, na které lidstvo vztáhlo nohu. Krom toho jsme tam jako lidstvo poslali nepočítaně sond a také pár vesmírných vozítek, avšak, k vašemu jistému zklamání, ty při běžném, ani pokročilém pozorování rozhodně nevidíte.

Pro vesmírného zelenáče, který nemá dalekohled na trojnožce a chtěl

by objevovat tajemství noční oblohy, je Měsíc dobrým začátkem. Je totiž na obloze doslova nepřehlédnutelný, pokud zrovna není schovaný za obzorem nebo v novu, není vůbec těžké jej najít a pozorovat. Většina detailů, jako jsou moře a některé krátery, lze vidět pouhým okem, avšak

chcete-li, aby se vám na našeho vesmírného souputníka naskytl lepší pohled, tak vytáhněte triedr po dědečkovi, už v něm je toho totiž vidět o t r o c h u víc.

O p r a v d o v á nádhera se vám naskytně ale při pohledu do dalekohledu. Jestli znáte fotky, které pořídil Hubbleův vesmírný dalekohled, tak pohled do dalekohledu je fotografiím velmi podobný. Už při pětadvacetinásobném zvětšení se můžete pokochat detailnějším pohledem na krátery

a moře, pokud Měsíc zrovna „dorůstá“ nebo „couvá“, můžete na hranici světla a stínu spatřit i napůl osvětlené krátery a díry, to je teprv pohled k popukání.

Avšak doporučuji se obrnit, Měsíc v úplňku je opravdu velmi jasný, takže dávejte pozor, aby vám nevypálil díru do kukadla. Pro zmírnění mžitek před očima a zvýraznění detailů osobně doporučuji měsíční clonu nebo něco jiného tmavého a průsvitného, vaše oči vám za toto opatření víc, než poděkují.

**Pozorovatel-
nost:** Celoročně

**Rozsah hvězdné veli-
kosti:** Asi - 10 až 12,3 mag
(polovina mag Slunce)

-Alice Pastel Lova-

Ostrov Naděje : rozhovor s Brianem

Where do you live?

I live in Gwasssi near Magunga Town in Suba Constituency. The nearest school we have around is Seka Mixed Secondary School (Magunga) just incase you wanted to check it in the google map.

It's in the rural part of the country and we live in a farm.

How many family members do you have?

I have quite a large family. My father is polygamous man(mar-

ried to three wives). It's a common practice in Africa but slowly ending.

Anyway, my mother is the second wife. We are three: my brother (18 year old, finishing his high school level this year), my sister (6 year old in grade two) and lastly I. (23 year old)

For the case of my step-mothers: the first wife has 4 Children. All are girl and the first 2 are already married.

The third wife to my father has 5 children. So in total I have 11 siblings. That's a big family!

I also have some extended family members- my grandmother, uncles, aunties and cousins.

Where do you study?

I study in University of Kabian-ga (Kapkatet Campus branch). Its located in Kericho County in the highlands of Kenya.

When did you realize that you wanna study medicine? And why?

I realized i wanted to study medicine at form 2 in high school. From a very young age (in class 6 at the age of 13) science has been my passion. By

then, like most kids i wanted to be a pilot. So i did excel well in my end of primary school exams and joined a highschool (Island of Hope Secondary School).

We had a healthcentre (small hospital) just opposite and most of the time i would visit this my friend who was a clinical health worker in that hospital at that time. He allowed me watch him perform some of the procedures that didn't require privacy like wound cleaning.

I watch sick people walk out of that hospital with some hopeful face plus he was so kind to them, from there onwards i knew i wanted to study medicine. The doctor friend told me about the academic requirements that i needed to join a medical school. So at the end of high school i scored an A- and joined a medical school.

How does the school as a building look like? (How do schools, in your country, as buildings look like?)

We don't have specific designs for school buildings but what's common is, we have quite a big room that's acting as a class and the roofing design is different. Most of the buildings aren't storey buildings like for my former highschool because the geological structure doesn't allow for a storey.

This is tricky to answer so i have sent Lenka different links of maps and there are attached photos in every map for different schools i have attended. I hope that will help you get full pictures of how the schools in Kenya look like.

What kinds of schools do you have in your country? (high school, elementary school etc...)

In Kenya we have the 8-4-4 education system. That is: 8 years in Primary school, 4 years in High school and 4 years in the university for most courses unless you are taking either medicine, law, pharmacy or dental surgery.

So we have Nursery schools (in Humanist Island of Hope map, you will see kids in Nursery school). We then have primary schools (class one to class eight) then highschool (form one to form four). Lastly we have the universities.

How do canteens work in your country/in your school? (how many kinds of food do you have there, how does it look like etc.)

Most if not all highschools and universities have canteens. Most sell first food like soft drinks, biscuits, bread, sweets.

For most universities we call it mess. So here the University

has a kitchen department that cook and sell foods to students,

In my university, we can buy cooked made Rice and beans, kales, ugali, fish, cooked meat can be saved with rice or ugali and kales, we also have the fast food i talked about up there.

All most all highschoools give lunch and supper (for those boarding) to students so in most cases they use the canteens if there are not full or don't want to ate the school meals.

How do living standards look like in your country?

Kenya being a third world country still has a medium living condition for majority of its citizens. Youth unemployment, transparency, accountability, climate change are big issueses

so there is a big interdependen-
cyl rate over here.

Most people survive on Ag-
ricultural practice but due to
the climatic change affaecting
almost every part of the world,
farm outputs is growing less
and less in every season. Not
many family can manage to
have three meals a day.

Again the increase rate of cor-
ruption, taxation and blatant
ignorance of the law is acceler-
ating the poor living standards.

Overally there's a slight im-
provement as compared to the
previous years. According to the
World Bank, the poverty rate
was 36.1% in 2016. however
the economy has achieved a
broad based growth averaging
4.8% per year between that
time and last year.

What is your opinion on edu- cation in Kenya? Would you change anything?

Literacy level is still low in most
rural areas.

The gender ratio is still a chal-
lenge. In marginalized commu-
nities like the Maasai, Samburu
and Turkana, many girls are not
getting the basic education.

The introduction of free primary
education and partially free sec-
ondary education has improved
the enrollement number of pu-

pils in schools.

University enrollment is still
low. From last year's statist-
sics , 881 416 students sat for
their final highschoool exams,
173, 345 student managed to
score C+ and above which is the
university entru grade in this
country. This just 19.66% of
the total students who sat for
their exams so its extremely be-
low average. We have colleges
and technical schools that will
absorb the 80%. this means we
will be congested the colleges
and we haven't achieved the ed-
ucation requirement according
the MDGs (Millenium Devolp-
ment Goals)

Having gone through the 8-4-4
system and understands how
important education is, i can
moblize my friends and start a
campaign to create awareness
on the importance of education
and enecoourage the parents
living in the rural to take their
children to school.

With help of friends we can
carry out gender sensitivity to
teach the parents on importance
of educating both girls are boys.

Thank you all for the questions!

It's been nice answering them,

With regard

- Brian -

Rozhovor byl v zájmu
zachování autentičnosti
gramaticky neupraven.

KAM JET O PRÁZDNINÁCH

Prázdniny jsou sice dlouhé a občas nudné, ale máme tady pro vás pár tipů, kam jet v blízkosti Třeboně. Za zážitky se přece nemusí jezdit daleko!

Zámek Krumlov – nádherný historický hrad z doby renesance a baroka. Je to jeden z nejkrásnějších památek z celého česká a určitě stojí za to ho navštívit. Pošťestí-li se vám, možná bude vaším průvodcem pan Vačkář.

Boubín – Pokud jste spíše typ na túry v přírodě, doporučuji navštívit přírodní rezervaci Boubín na Šumavě. Najdete tam třeba nádherné jezírko, mnoho druhů rostlin, a navíc se hezky projdete.

Česká Kanada / Terezín – V trojúhelníku osad Terezín můžete najít nádhernou přírodu, rozhlednu a skalní útvar „Ďáblova prdel“. Sice je to trochu výšlap, ale opravdu za ty zážitky stojí.

Tábor – V Táboře lze najít mnoho míst, kam je dobré se podívat. Můžete třeba navštívit husitské muzeum v centru, zoologickou zahradu, rozhlednu Hýlačka a Kozí hrádek.

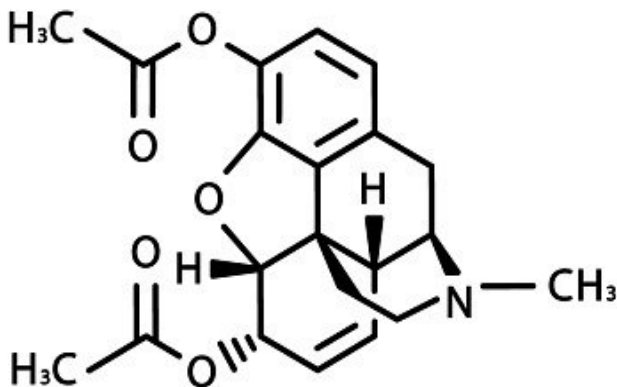
- cookie-

MY DĚTI ZE STANICE ZOO

Christiane F. vypráví s obdivuhodnou snahou o přesnost a odzbrojující otevřeností o osudech dětí, o kterých se veřejnost dozvídá až z titulků novin, jež oznamují jejich smrt. Příběh Christiany F. se denně opakuje kdekoli na světě.

Jak je možné, že v tak brzkém věku se z malé holky, která řešila jen jak si hrát na písčovišti a proč dostala z matiky dvojku namísto jedničky, stala během velmi krátké doby, závislačka na heroinu? Prodávávala se zoufalým mužům, kteří se jí hnusili, za cenu, že si může zase dojit koupit drogy? Tento příběh se odehrává v Berlíně, což je asi klíčem k celé problematice.

V osmdesátých letech minulého století se to na severu Německa, hlavně ve větších městech, jen hemžilo kokainem, heroinem a dětskou prostitucí. Policie na to byla krátká, protože zkrátka nevěděli, co s tím. Situace se zlepšila až po sérii úmrtí mladých lidí, možná by bylo lepší říct dětí, ve věku kolem dvanáctého roku. To se problém začal řešit, ale pro mnohé už bylo pozdě. Ustřední postava – sama

Heroin
C₂₁H₂₃NO₅

autorka, se potýkala se závislostí několik let, snad v důsledku špatného rodinného zázemí.

Při čtení na mě nejhůř působilo asi to, že jí v tom její máma po nějaké době nechala a prostě to vzdala. Někdy jsem si říkala, že snad ta holka nemůže být tak hloupá, aby do toho znovu spadla, ale pokud člověk nikdy nezažil, jaké to je, tak nemůže soudit.

Kniha se vás dotkne, řekla bych, v každém věku, protože pokud se někdo v rodině stane závislý, ovlivní to snad všechno. Jsem ráda, že se mi kniha dostala do rukou a působí jako varování i pro další generace, i přesto, jak dávno se tento příběh stal.

Hodnocení: 3,5/5

-upjaden-

RECENZE VALEČNÝCH KNIH

Zuzanin dech

AUTORKA: JAKUBA KATALPA

DOSTUPNOST VE ŠKOLNÍ KNIHOVNĚ: ANO

DOSTUPNOST V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ: ANO

Hodnocení: 4,5/5

Příběh židovského cukrovarníka, jeho manželky a jejich dcery Zuzany, kteří se ve třicátých letech mohli doslova koupat v penězích, ale s příchodem války postupně postarší obchodník Abrahám Liebeskind o všechno přišel. Zuzana má však úplně jiné starosti. Dospívá a plně si to uvědomuje, rozhoduje se mezi dvěma svými kamarády – Janem a Hanušem, který je jejímu srdci blíže?

Tato kniha vám nabídne velmi zajímavý vhled do běžného světa pražského židovského obyvatelstva a ukazuje hrůzy nejen páchané na vojácích nebo věznicích v koncentračních táborech, ale také psychické týrání a ubírání práv ze samotného začátku tyranie. Porovnání vnímání dítěte a dospělého tu bylo velmi výrazné a dodávalo autentičnosti.

Oproti ostatním titulům, kterých vyšlo s podobnou tematikou hodně, byla tato něčím výjimečná. Měla své zvláštní kouzlo a autorka umí psát velmi věrohodně. Se Zuzanou jsme vyrůstali již od jejího narození a její život jsme si prožili v první osobě, i když kniha byla psaná er-formou.

Dvoudílná manga o průběhu a dění v Japonsku za druhé světové války. Všichni máme Japonce jako spojence Německa. Šlo spíš o strach, nebo o opravdovou loajálnost?

Hlavní postava – snaživý novinář, se potýká s vraždou svého bratra, který po sobě nejspíš nechal nějaké důležité dokumenty o pravdě původu Adolfa Hitlera. Dalšími postavami jsou tři Adolfové, kteří spolu zprvu nemají nic společného, pouze jméno. Jeden je slavný a mocný vůdce, další je malý chlapec, který se chce ze všeho nejvíc dostat do spolku Hitlerjugend a kamarádí se s dalším chlapcem Adolfem, který je z japonské židovské rodiny. I když se zpočátku může zdát opak, postupem času se mezi nimi utvoří pouto.

Zpráva pro Adolfa

AUTORKA: OSAMU TEZUKA

DOSTUPNOST VE ŠKOLNÍ KNIHOVNĚ: NE

DOSTUPNOST V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ: NE

Hodnocení: 4/5

-upjaden-

ROZHOVOR S ÁĐOU SOKOLOVOU

ANEB MATURITOU TO NEKONČÍ, MATURITOU TO ZAČÍNÁ

Není to tak dávno, kdy tomuto časopisu na nějakou dobu velela studentka, která už má svá gymnasijská léta za sebou a momentálně prožívá léta vysokoškolská. A jelikož je přece jen období maturit a přijímaček na vejšku, tak jsem se rozhodla, že si o tom popovídám právě s ní – Áďou Sokolů.

Na jaký škole teď tedy studuješ a jaký obor sis vybrala?

Já teďka studuju na Karlovce na Filozofické fakultě a vybrala jsem si obor Jazyky a komunikace neslyšících. Došla jsem se na to úplně náhodou, protože pár dní před koncem podávání přihlášek jsem neměla podaný ještě všechno (chtěla jsem mít odeslaný aspoň tři přihlášky na různé školy), a vůbec jsem nevěděla, co bych chtěla, tak jsem s mamkou projížděla obory na FF UK a zaujalo mě tam tohle a čeština, na kterou jsem se ale nedostala. Ještě jsem se hlásila do Brna a ČB, kam mě vzali na základě průměru ze známek na vysvědčení z celého gymnasia, ale neslyšící nakonec vyhráli :).

Jak probíhala tvá příprava na přijímačky?

Já se musím přiznat, že přijímačky byly na ten obor, co studuju, z mého pohledu celkem jednoduchý. Měli jsme tři části. Jedna část byla o neslyšících. To jsme si měli vyhledat třeba nějaký organizace, něco, co souvisí s neslyšícími. Já jsem se s tím nikdy

předtím nesetkala, takže jsem spíš hledala na internetu a taky jsem si projížděla starý modelový otázky. Druhá část byla anglicky, kde byly texty, co se týkaly oboru, a šlo jen o to, abys uměla anglicky a rozuměla tomu, a třetí část byla češtinářská – gramatika a tak.

Kdy ses tak nějak začala připravovat nebo více řešit přijímačky?

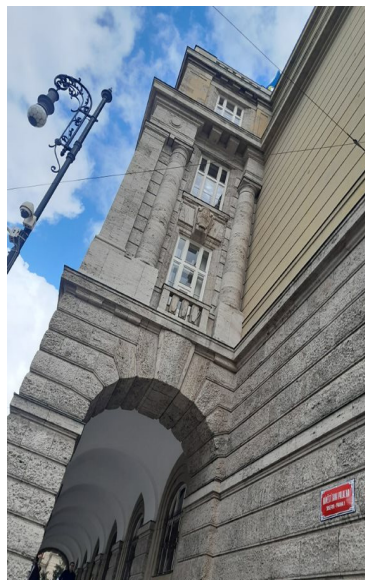
Tyjo, já už ani nevím, kdy jsem to měla :D, možná na začátku června, a jak se to celkem krylo s maturitou, která byla v květnu, tak jsem je ani nijak dopředu neřešila, spíš jsem to dělala na poslední chvíli. Ale nedoporučuju – když chce člověk být v klidu, řešila bych to dřív.

Teď bych se vrátila ještě ke gymplu. Pro inspiraci – jaký semináře jsi měla ve třetáku a čtvrtáku? Směřovala jsi teda tím humanitním směrem?

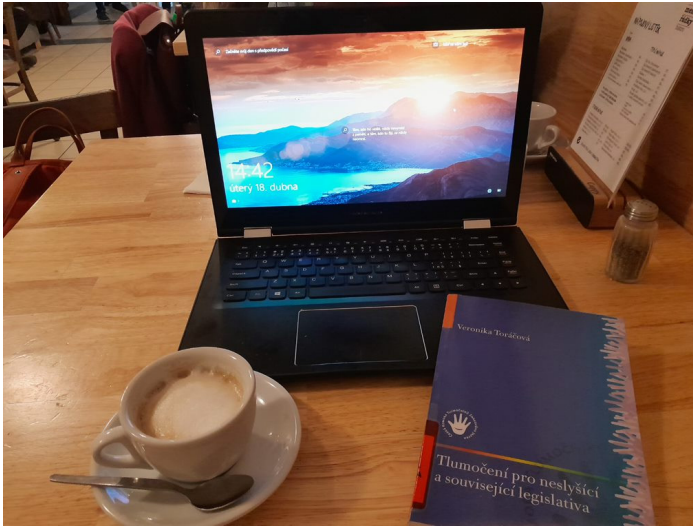
No, já jsem to měla docela zajímavý, vždycky jsem věděla, že chci být humanitně zaměřená, ale ve třetáku jsem si dala přírodovědný (CHEM/BIO) seminář a matiku :D

Tak to jsem úplně ve stejné situaci a je to fajn, no...:D

Mně přišlo zajímavý se zabývat něčím jiným, ale zase je asi lepší směřovat hned od začátku tam, kam chceš, protože to na sebe nějak navazuje. Ale nelituju toho, byla to dobrá zkušenost, aspoň se nad tím můžu pobavit :D. Ve čtvrtáku jsem si dala už ZSV, češtinu a španělinu.

A z čeho jsi potom maturovala?

Já jsem měla vlastně tři jazyky, když bereme v potaz češtinu, takže čeština, angličtina, španělština a ZSV.

Co sis myslela, jaký to bude při nástupu na vejšku a co tě potom překvapilo nebo zklamalo?

Když jsem tam nastoupila, tak jsem si představovala, že budem v těch velkých aulách a nikdo o nás nebude nic vědět. Ale bylo to vlastně tak, že jsme pokaždý byli v nějaký malý třídě a někdy jsme se tam ani nemohli vejít. Bylo to spíš takový komorní. My jsme malý obor, takže se to dá pochopit, 24 lidí – to je jako třída na gymplu. Ale na filozofii, tu má každý z fildy povinnou, jsme v aule. Tam dělám, jako že tam nejsem, ale to je tak jediný předmět :D.

Taky mě překvapilo, jak je náročná výuka trvající jedna a půl hodiny. Člověk si říká, jak mu 45 minut mohlo přijít hodně :D.

Jak vlastně vypadá tvůj běžný den, v čem se liší od gymplu?

To se liší docela hodně, protože na gymplu jsem měla den celkem nalajnovanej. Ráno víš, kdy vstaneš, jak máš ten den dlouhej. Na vejšce to víš samozřejmě taky, ale rozvrh je takovej hodně divokej. Ty si ho můžeš udělat sama, máš ale mustr, jakými předměty musíš projít. Takže si zapíšeš předměty a třeba v pondělí máš jenom jednu hodinu, anebo nějaký den máš tak narvaný rozvrh, že nestíháš ani obědvat. To mi docela chybí, že jsem si mohla dát ten obídek a měla jsem nějaký učící blok ve škole. Tady máš třeba hodinu, potom dvě hodiny přestávku a pak máš zase dvě vyučovací hodiny. Odpoledne se liší tím, že dělám asi víc úkolů. Je to zvláštní, já jsem si myslela, že na vejšce tolik úkolů dělat nebudu, ale máme úkoly na každý týden. A docházku taky zapisujou a počítají absenci.

A na přednáškách to funguje tak, že jen přednáší a pak máš hodiny, kdy víc komunikuje třída?

Mělo by to tak být, že na přednášce víc učitel mluví a na tom semináři bychom měli víc mluvit my. Ale my máme třeba jeden předmět v jeden den a půlka z něj je přednáška a půlka seminář, takže část hodiny povídá učitel a pak už máme nějakou aktivitu. Přednášku samotnou máme tedy jen v pátek a v úterý filozofii, jinak máme pořád semináře.

Co ti teď z toho všeho bere nejvíc času?

Možná předměty, na který bych nechtěla chodit, ale musím, protože se počítá docházka. Přijde mi zbytečný tam docházet, učila bych se je radši doma sama. Například předmět „Vzdělávání a neslyšící“ – první semestr jsme si tam povídali jen o tom, co se nám děje v životě, ale teď už se to trošku zlepšilo, musím říct.

Čím vyplňuješ volný chvíle?

Když mám třeba blok volna a pak mám zase hodiny, tak většinou chodím do knihovny, protože tam se dá dobře pracovat, jsou tam gaučíky, můžeš si nabít počítač, půjčit knížky a je zde klid, takže většinou tam chodím s holkama, děláme úkoly nebo si čteme. Volnýho času moc nemám, snažím se teda sportovat, v rámci školy mám dva tělocviky, který jsou vždycky na něco zaměřený (plavání, badminton, jóga...) a já mám jógu a badminton.

Jak jsi pobírala při nástupu na vejšku tu socializaci?

Já jsem vlastně nikoho neznala, jednu holku jsem poznala den před nástupem do školy, jinak jsem netušila, kdo tam bude. Pak to probíhalo tím způsobem, že na každý první hodině jsme se představovali, takže jsem tak nějak pochytila, kdo je kdo a odkud třeba jsou, co dělali... Potom jsme se nějak začali bavit. Sice se hodně mění, kdo se baví s kým, ale furt si myslím, že se tam známe dost dobře. To je možná rozdíl oproti velkým oborům jako anglistika, kde je třeba 100 lidí.

Je v tom oboru víc holek?

No, my jsme tam teď všechny holky :D, protože jeden kluk, co chodí s námi, to teďka vzdává...

Kvůli škole, nebo že je tam sám kluk?

:D Tak já doufám, že to není kvůli tomu, že by tam byl jediný kluk, ale že chce spíš dělat něco jinýho.

A jsi v bytě nebo na koleji?

Jsem na bytě, ale chtěla bych být na koleji. Líbí se mi ten způsob života – když jsi s těmi lidmi, co bydlíš, tak tě můžou vytáhnout někam ven, když třeba nemáš náladu, a pak se ta nálada zlepší (předchozí zkušenosti z intru). Nejdřív jsem bydlela u tety, protože jsem neměla jiný možnosti a pak, je to docela smutný, ale s kámoškou se rozešel snoubenec a ona měla v bytě volno, tak řekla, jestli nechci bydlet s ní, a já jsem šla.

A teď si představ, že je ráno, den maturity a ty máš jít na zkoušku. Co by sis teď řekla, co bys dělala? Jestli budeš třeba přemýšlet, co si vzít na sebe nebo bys měla nějaký rituálek...? Jak by to u tebe vypadalo?

Ten den maturity byl pro mě ze začátku fakt strašlivej, já jsem vlastně ani nad ničím moc nepřemýšlela, když jsem odjízďela z baráku. Sice jsem předtím přemýšlela, co si vezmu na sebe, to už jsem teda měla připravený...

A rozhodovala ses, aby to bylo spíše pohodlný nebo víc takový slavnostní?

Tyjo, asi slavnostnější. Já i ty společenský věci a šaty potřebuju mít pohodlný. Jinak, žádný rituál jsem nedělala. Ale jestli znáš, jak se kreslí sigila, třeba na ruku – to je obrazec vytvořený systémem, že si napíšeš větu, co jsi dokázala (i když se to ještě nestalo), a z těch písmen se složí klikyhák podle nějakých pravidel, a to ti má pomoci. To jsem si teda k maturitě nekreslila, ale třeba na zkoušky z autoškoly ano.

Co bys řekla nebo poradila současným maturantům? Schválně zamítám větu „Nestresujte se.“ :D

To bych asi nepoužila, protože ty stre-sy vždycky jsou. Já bych jim poradila, aby se nebáli u zkoušky říct i něco, o čem si myslí, že je to blbost. Protože i když to blbost je, tak něco řekneš. Mě to asi trochu zachránilo – třeba v ZSV jsem si tou otázkou vůbec nebyla jistá a říkala jsem věci, který bych asi jinak neřekla, ale snažila jsem se to nějak zachránit. Když nevíš nebo ti to nějak vypadlo z hlavy, tak se i přesto snaž z toho vytěžit co nejvíc. Nevím, jestli

to platí i u chemie a těch přírodovědných předmětů, ale někdy to takhle zafunguje. Taky dodám, že když jdeš na ten první předmět, tak je to úplně nový svět, vůbec nevíš, co čekat, ale když to máš za sebou, tak si říkáš: „Joo, už jenom tři předměty, tak to už nějak půjde.“ Hlavně je hezká i atmosféra ve třídě, když čekáš s ostatními na svoji část. Lidi tě podporují a jste v tom všichni spolu a i učitelé, kteří prochází na chodbě, ti přejou hodně štěstí, je to prostě strašně krásný.

Jaký pocit jsi prožívala při posledním zvonění?

Ježiš no, brečela jsem. Byla jsem úplně dojatá. Ze začátku to byla sranda, ale pak, jak jste zvonili klíčkama, to bylo hrozně dojemný a vůbec se mi nechtělo ze školy pryč. Pořád si to pamatuju, pořád to mám v hlavě...

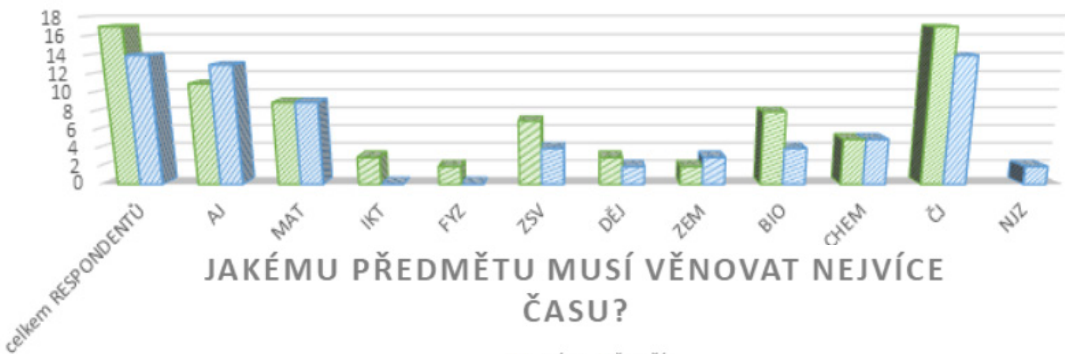

- nik-

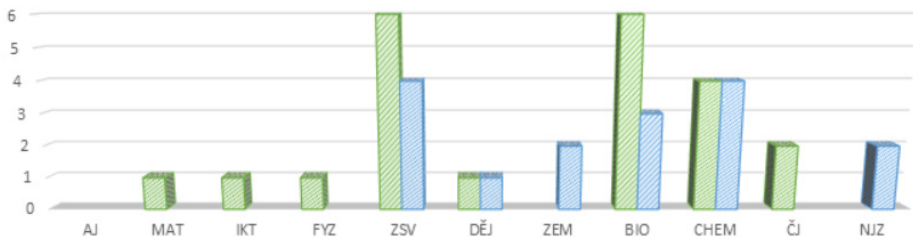
MATURITY !!!

Z ČEHO MATURUJÍ?

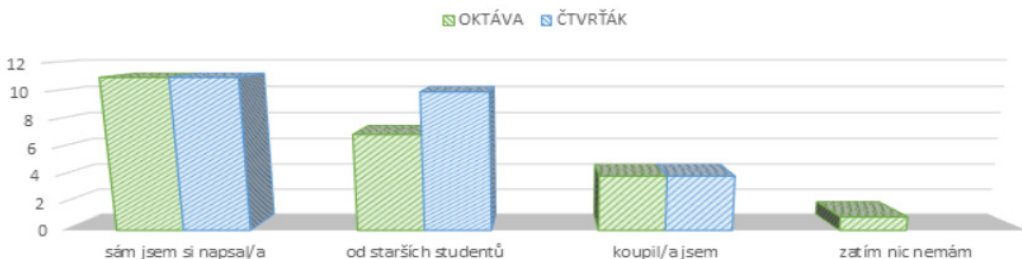
■ OKTÁVA ■ ČTVRŤÁK

■ OKTÁVA ■ ČTVRŤÁK

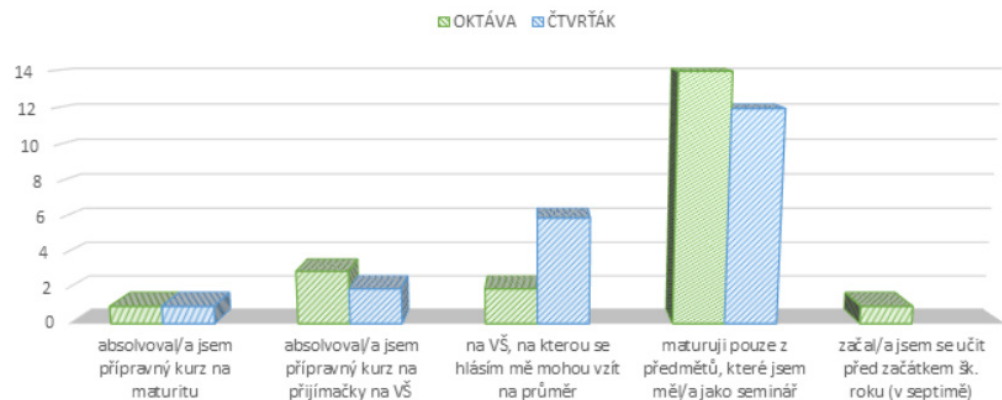

JAKÝM ZPŮSOBEM SHÁNĚJÍ MATERIÁLY K MATURITĚ?

Zkouška dospělosti, závěrečná zkouška, důvod, proč se stresovat nebo důvod proč se těšit na další životní etapu. Na nás všechny na gymplu čeká a čím více informací o ní máme, tím jsme lépe připraveni a méně se v tomto magickém období stresujeme. Je skvělé, když starší studenti mohou dávat své rady a tipy mladším kolegům, přestože každý vnímáme všechno jinak a každý může u maturity a přípravy na ni zažívat jiné pocity. Někdo se může na maturitu připravovat už v sextě a je na tom stejně dobře jako ten, co se začne učit týden před termínem. S maturanty jsme vytvořili menší průzkum, kde sdělili, z jakých předmětů budou maturovat a jakým způsobem se připravují.

PŘÍPRAVY NA MATURITU/PŘIJÍMAČKY NA VŠ

A co by doporučili nebo vzkázali mladším studentům při přípravě na maturitu nebo přijímačky na VŠ?

Nenechávej nic na poslední chvíli.

Dobře si rozvrhni čas.

Nech si dost času na psaní seminárky. Udělej ji co nejdřív, zdržuje to pak od přípravy na maturitu.

Sežeň si otázky, nejlépe ze všech předmětů a uprav si je podle sebe.

Jestli můžeš, účastni se přípravných kurzů, určitě ti něco dají.

Vybírej si předměty, které se sebou souvisí, je to potom jednodušší.

Maturuj z toho, z čeho budeš dělat přijímačky na VŠ.

Čti knížky, ideálně třeba v létě před maturitou, piš si rozборы.

Vyber si včas směr, nechávej si otevřené možnosti.

Ohlídej si všechny termíny (maturity, zápis na VŠ, přijímačky...).

Podej si na VŠ více přihlášek.

Pokud máš 3+ z matiky, maturuj z ní.

Odpočívej během studia, sportuj, dobře jez, hodně spi.

Neporovnávej se s ostatními.

Odměňuj se.

Vizualizuj úspěch a cestu k němu.

TO DÁŠ!

HERNÍ RUBRIKA

Dneska bude moje herní rubrika jiná. Proč? Protože místo nových her (teda alespoň pro mě), tu budou hry, které hraji už dlouho. No nezbyvá nám nic jiného než se do toho pustit.

Fortnite (PC, mobil, Nintendo, PS5, Xbox)

Tuto hru asi všichni dobře znáte a tím pádem vám jí nemusím zdlouhavě představovat. Pro ty, kdo neví tak základem je Battle Royale. Na speciální mapě 100 hráčů bojuje online proti sobě, dokud jeden nevyhraje (a takhle pořád dokola). Během soubojů můžeš používat různé zbraně, auta anebo třeba motorky. Ale proč o téhle hře píšu? Protože v novém update nám do fortnite přidali Creative 2.0. To umožňuje svou hru vylepšovat a upravovat podle vlastních představ. Chtěli jste ve Fortnite Minecraft? Proč ne. Nebo přidat Pata a Mata jako své protivníky? Žádný problém. Tím pádem je Fortnite ještě lepší, než bylo.

Dávám 10/10

Zombie Tsunami (mobil)

Jedná se o jednodušší hru od Mobigame. Cílem této hry je nasbírat co největší hordu zombiků a s ní se dostat co nejdále. Na začátku každého kola začínáš s jedním zombíkem a po nějaké chvíli narazíš na civilistu, kterého bez problémů sníš. A když budeš mít 4 zombíky, tak můžeš sníst člověka v autě. Takto procházíš v horizontální úrovni s bandou zombiků a překonáváš překážky a různé nástrahy. Za 100 snědených lidí se ti odemkne los, kde ti padne buď nic anebo jedna až dvě odměny (např. peníze, atd.). A takhle stále dál. Pak jsou ve hře také bonusy a mnoho dalšího, ale abyste měli důvod si jí zahrát tak vám to nereknou. :D

Dávám 8/10

-Vok-

JSI KVĚTOZNALEC?

Právě se nacházíme v období, kdy je kolem nás hodně zeleně a také pestrých barev. Pokud jste prošli kolem nějaké zahrady, jistě jste si již všimli krásných výrazných květů a lákavých vůní. Chcete se o nich něco dozvědět? Tak pak jste na správné straně!

Níže máte přiřazovačku. Ke všem rostlinám máte uvedené základní informace a také zajímavosti. Dokážete je všechny spojit správně?

Plicník lékařský

Kvete od března do června

Patří do čeledi brutnákovitých

Je jeden z léčivých rostlin a za středověku zdobil většinu zahrad

Devětsil lékařský

Kvete od března do května

Patří do čeledi hvězdnicovitých

Jedná se také o lékařskou rostlinu a květy mohou být zabarvené do bílé, růžové, žluté či purpurové

Jeho květy jsou stavěné nad sebe do sloupu

Talovín

Jeho květ můžete vidět od února do března

Řadí se do čeledi pryskyřníkovitých

Lze ho spatřit převážně v parcích, kde je součástí výzdoby

Nejvíce mu vyhovuje polostín a vlhké místo

Ladoňka

Kvete od března do dubna

Je součástí čeledi chřestovitých

Její semena jsou šířena pomocí mravenců, kteří je přenášejí

Jedná se o ohrožený druh

Barvínek

Jeho květ lze spatřit od března do června

Patří do čeledi toještovitých

Je jedovatý, ale působí na snížení tlaku a zastavení krvácení

Zkoumá se, jestli půjde využít pro boj s rakovinou či leukémií

Violka vonná

Kvete od března do dubna

Řadí se do čeledi violkovitých

Její semena také šíří mravenci

Ve starověku jí byl přiřazován kultovní význam, zatímco u Řeků se brala za květinu mrtvých

Hvozdík

Kvete od června do července

Řadí se mezi hvozdíkovaté

Jeho vůně je velice silná

Tento rod obsahuje okolo 320 druhů

Opilují ho motýli

Jaterník podléška

Kvete od března do dubna

Je součástí čeledi pryskyřníkovitých

V minulosti byl používán jako náhražka černého čaje

Dymnivka dutá

Její květy rostou od března do května

Patří mezi zemědýmňovité

Je to velice nektarodárná i pylodárná rostlina, která se využívá ve včelařství

Kosatec

Kvete od konce května do konce července

Patří do čeledi kosatcovitých

Latinský název rodu byl odvozen od řecké bohyně duhy Iris

Petunie

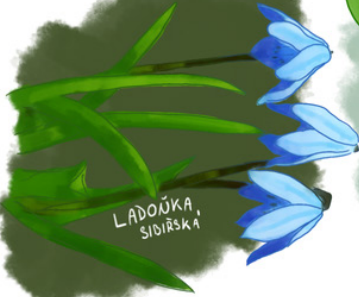
Kvete od léta do podzimu

Řadí se mezi lilkovité

Jedná se o jednoleté a výrazné květiny, které se nacházejí na většině zahradách

REMINISCENCE NAD ERASMEM V GRUZII

V květnu jsme se s Karin zúčastnily tréninkového kurzu na téma Kritické myšlení, kreativita a spolupráce v rámci projektu Erasmus+ v Gruzii. Naši kamarádi z projektu si hned pár dní po jeho skončení sepsali momenty, které nechtějí zapomenout. My se na to nedostaly, ale po více než měsíci jsme se sešly a přinášíme rozhovor vedený formou našeho povídání a vzpomínání. Přišlo nám, že lepší a víc zasvěcující formu, jak se podělit o to, co pro nás Erasmus znamená, bychom nenašly.

K: Pro nás obě přišel ve chvíli, kdy jsme po dlouhé zimě měly pocit, že nežijeme a nikdo nás nevidí, potřebovaly jsme vystoupit z komfortní zóny.

M: Příležitost jsme získaly přes paní učitelku Kopečkovou, která měla spojení s neziskovkou Active Vitorazsko, která projekt zaštiťovala. Často jezdí ti samí lidé, tak nabídli dvě místa někomu novému.

K: Já měla před odjezdem velký strach a vážně jsem uvažovala, že nepojedu. Najednou mi došlo, že poletíme 4 hodiny do neznáma, s cizími lidmi a budeme mluvit anglicky, ale pak se to změnilo.

M: Já se cítila stejně. Noc před odjezdem jsme ale našly pohled, který jsme do té doby přes strach neviděly a začaly se hodně těšit. Od té chvíle byla celá cesta příjemná i ve chvílích kulturního šoku nebo nepříjemností, které jsme zvládly s úsměvem.

Do gruzínských vesničky Gonio, kde se projekt konal, jsme

dorazily po několikahodinové cestě. Přivítali nás krávy a psi pobíhající po přírodě i silnicích a areál projektu zasazený mezi zalesněný kopec a pláž Černého moře.

K: Nejdříve jsem byla trochu udeřená, bylo tam hodně lidí, já byla ospalá po cestě, ale všechno vypadalo hezky, to mě uklidnilo (hlavně příroda). První den byl nahoru dolů, ale večer jsme tančili, zpívali a ochutnávali gruzínské pivo. Vznikala první přátelství.

M: Pamatuji si můj první dojem, viděla jsem nějaké lidi a řekla jsem si, že s nimi se nikdy bavit nebudu (haló-efekt, jak by řekl pan učitel Kučera), nakonec jsme ale byli nejlepší kamarádi. To byla jedna z velkých věcí, co jsme se naučily. Dávat lidem šanci.

K: Hned se rychle neuzavírat. Dříve mi přišlo hrozné, když jsme já a někdo další neměli něco společného. Mohl by mi ublížit, což nechci. Když se ale uzavřu a nic o sobě neřeknu, nikdo o mě nebude nic vědět a já ani nedám

nějakému přátelství šanci vzniknout.

M: Opustit občas českou mentalitu, pochopíš pohled, který bys jen ze zpráv neviděl, a může vzniknout něco tak hezkého jako přátelství, které na tebe čeká úplně všude.

Pro nás to byla první zkušenost s Erasmem a i neevropskou kulturou. Všichni účastníci blízcí našemu věku se cítili podobně jako my. Projekty Erasmus+ jsou většinou pro lidi ve věku 18-30 let. Na našem se sešlo 10 zemí – Bulharsko, Rumunsko, Česko, Gruzie, Ukrajina, Arménie, Jordánsko, Španělsko, Portugalsko a Libanon.

M: Všechno je to hodně o lidech. Často říkali, že je to jejich nejhezčí Erasmus z mnoha. Vedoucí vytvořili skvělý program, ale každý z účastníků přispíval něčím svým a rozšířilo se to (třeba o cuddle party nebo sex education). Byli jsme úžasná parta lidí, s většinou jsme si vážně sedli.

K: Kamarádka Ioana z Rumun-

ska říkala, že se hodně bála, ale její přítel Dan, který už byl mnohokrát, jí řekl, že pokud by jí bylo nekomfortně, tak může mít na 9 dní jinou osobnost. Pokud se nebude chtít bavit, tak může ukázat tu jinou osobnost a jen si to užít, aniž by se musela nějak otevírat. Nakonec před námi byla sama sebou. Nikdo tě tam do ničeho nenutil a našel sis vlastní způsob bytí.

Každý večer jsme měli sessions, kde jsme se bavili o tom, jak se doopravdy máme. Za hranice obvyklého "jó, dobře." Hlavní vedoucí byli psychologové a posunuli tyhle reflexe ještě dál. I při těch jsme vzpomínali na nejintenzivnější momenty každého dne.

M: Byly jsme na pláži, sledovaly západ slunce a z moře vyskakovali delfíni, což se tam stává jen velmi vzácně. Impulzivně jsme se rozhodly vykoupat se v té ledové vodě. Myslely jsme si, že naše plavání s delfíny při západu slunce bude jeden z nejhezčích momentů a stačilo pár dní, abychom takových chvil našly ještě víc.

K: Hodně silné bylo i loučení, kdy s námi do rána zůstali kamarádi Leon a "Sofika". Bylo hezký a smutný, ale teď na to ráda vzpomínám.

M: Taky noc předtím v Batumi. Nejde mi to moc popsát slovy, ale

pro mě to bylo něco výjimečného. Pro sebe tomu říkám týden květin podle čínského příběhu o princí, co žil celý rok ve smutku, ale pak na týden před příchodem dešťů ležel v zahradě s pivoňkami a vybral si jednu, se kterou němě a důvěrně promlouval. Když ji zničil déšť, upadl zas do smutku, ale ten týden pro něj obsáhl tolik životů, že to za to stálo.

K: Mě ta noc v Batumi úplně otevřela lidem, které jsem do nedávna neznala (doteď jsme v kontaktu), tak, jako nikomu jinému. Cítila jsem se ne jako bych někam zapadala, ale že ani nemusím. Prostě jsem jen byla a oni to tak brali. Byli jsme hodně šťastní.

Na každý den jsme měli připravený pestrý program. Pořád se vracíme k tomu, co jsme se na projektu naučily.

K: Pracovali jsme s různými metodami řešení problémů. Řešili jsme kritické a nekritické myšlení, uvědomila jsem si, že potřebujeme obojí. V rámci kreativity jsem zvládla něco napsat, i když si nemyslím, že to moc umím. Nejdůležitější je necítit se, že tě někdo soudí, nastavit si to tak v hlavě. Ve škole se moc neprojevují, ale od návratu jsem měla víc sociální interakce než kdy předtím. Taky umím lépe říkat ne. Díky programu cuddle party si už "ne" od ostatních neberu jako vlastní chybu.

M: Já už nejsem takový overthinker jako dřív. To se mnou z velké části zůstalo. Celkově k nám různé nové věci a podněty z projektu přichází i teď. Hodně jsme tam nějakým způsobem vyrostly.

K: Poznali jsme tam lidi, kterým bylo třicet a nebyli o tolik znalější v životě než my a neřešili jen povinnosti. Dospělost už pro mě nebyla nějaká děšivá věc, co se na mě valí.

Nejhorší částí pro nás byl návrat. Odjely jsme a rádio v autě přehrávalo Love of my life od skupiny Queen. Po příletu jsme strávily několik hodin na letišti, jen abychom neodešly. Bylo to asi nejlepší přivítání dospělosti, viděly jsme, jaké nabízí možnosti, co můžeme prožít, když neposlechneme strach. Uvěřily jsme v lásku na první pohled. Vznikly tam dva vztahy, které pořád trvají a stejně tak i pevná přátelství. Stačí abychom se otevřeli a nehráli si na někoho jiného.

-Makk a Karin Říhová-

UČITELSKÁ ANKETA

„Kam se chystají naši vyučující a na co se o prázdninách nejvíce těší?“
Exkluzivně pro GYM jsme se jich za Vás na tyto otázky zeptali.

Matěj Vačkář :

New York, na New York

Tereza Hronková:

První dovolená mě čeká hned pár dní po vypuknutí prázdnin, kdy se chystám do Kyrgyzstánu. Nejvíce se těším na to, až se na koních budeme prohánět po horách. Pak se chystám strávit spoustu času se štěňátkem německého ovčáka, které jsme nedávno přivítali do rodiny. V srpnu vyrazím jako každoročně na divadelní festival a poté s kamarádkami ze souboru na Mallorcu. :)

Zuzana Dvořáková :

Chystáme se s rodinou do Liberce a blízkého okolí, navštívíme Babylon, zoo, Dinopark atd. Strávíme týden v Novohradských horách s přáteli a nejvíce se těším na to, až se v červenci narodí moje neteř a stanu se konečně právoplatnou tetou.

Miroslav Hrdina:

Těším se na týden, kdy budeme s rodinou courat po Rychlebských horách, pak bourací kladivo, beton, malta atd. = rekonstrukce koupelny, na to se už těším míň...

Petr Kopeček :

Těším se vždycky na celé léto. Letos na rodinnou výpravu do nádherné přírody anglické Jezerní oblasti, k průzračnému Jaderskému moři i na cyklistiku podél řeky Nisy od pramene až k soutoku. A také mě snad čeká i jeden hodně velký úlet, o němž ale raději z pověřivosti nebudu zatím vůbec mluvit. Frnk!

Štěpánka Otepková:

Dovolenou budu trávit převážně doma, ale chystám se i na skok na západní Ukrajinu a snad i do Rumunsko. Nejvíc se těším, že si "vyčistím hlavu".

Hana Bušková:

V červenci a v srpnu se obloukem v čase vrátím do země mého srdce, země mýtů a legend, tradic, Keltů a druidů. V Brocéliandském lese budu stejně jako král Artuš a jeho rytíři od Kulatého stolu hledat svatý Grál a stejně jako oni budu vědět, že není možné ho nalézt ve vnějším světě. Zvláštním řízením osudu se nedaleko městečka korzárů setkám se svojí japonskou přítelkyní Misuzu, se kterou se vydáme ke klášterní hoře se staletým opatstvím střeženým svatým Michalem. S malým Gabrielem z Montrealu si zahrají šachy, tedy přesněji řečeno nechám se porazit při hře v šachy. Nejvíce se těším na to, že budu obklopena lidmi, kteří mě mají rádi a které mám ráda já. Co víc si přát.

Lenka Kopečková:

Na dovolenou se chystáme do Anglie a taky na jih k moři. Nejvíce se těším na letní prosluněnou pohodu s nějakou dobrou knihou.

Ivana Kubínová:

výlet od pramenů Lužické Nisy do Frankfurtu nad Odrou, pak se chytám na Madeiru. Nejvíce se těším na čas, který strávím společně se svou malou vnučkou, malým vnukem a jejich rodiči.

Šimon Heller:

Na apaluchu. Jako Tatínkové se svými dětmi jezdíme každý rok do Itálie. Spíme v autě kde se dá a cestujeme podél pobřeží stále na jih. Skvělý relax :)

Anna Koktavá:

Moje babička vždycky říkala - chceš-li se občerstvit, nespí ve svojí posteli. Musíš pryč - sama, s někým, s kým je Ti dobře, za někým, kdo se na Tebe těší. Už popáté se letos vrátíme na Madeiru, milujeme tamní klima, zeleň, hory, vodu sladkou i slanou. Pevným bodem každé naší dovolené je také Jiráskův Hronov - i letos nás tam určitě čekají desítky kulturních zážitků, navíc v Čapkově kraji s překrásnou přírodou. A poslední (a asi nejmilejší) místo, kde ráda trávím letní čas, je kdekoliv blízko mých dcer a vnuček.

Sedmikráska

Sedmikráska

*Sedmikrásko řekni mi,
Zda mě už máš ráda.
Bez tebe smutno je mi
Špatná je má nálada*

*Sedmikrásko, vrať se prosím,
Chybí mi tvá krása.
Chybí mi tvůj úsměv jemný,
Ty jsi světa spása*

-Cookie.